

bi nemški delavci le bili predragi. Kaj bo? Visoko iz zemlje moleča plinohrama sta porbarvana prav živo rudeče. Ko sem to v prvič zagledal, mislil sem si, to so gotovo kotli, v kojih se kuhajo za ptujsko okolico mokraske ideje, no pozneje sem zvedel, kar pa je morda še bolj nevarno, da so kuharji, ki kuhajo plin od daleč daleč doma, morda so oni živi kotli, po kojih se bode naši mili domovini širil pogubonosni socijalizem. Potem pač «Ornig kaj?!»

Toliko je vedel Brinov Nace povedati Brenceljnu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Ločimo se od Gradca!) Dolgo je morala čakati mariborska, sadjarska in vinarska šola na novega ravnatelja, ker je prejšnji umrl. Deželni glavar, grof Attems, je bil bolan in želel je, da se naj brez njega ne določi ta važna zadeva. Bal se je, da bi brez njega ne šlo tako, kakor je želelo njegovo nemško srce. Med mnogobrojnimi prosilci se je nahajal namreč tudi eden, kateri je imel dvoje dobrih lastnosti. Prvič je živel dosedaj na Pruskem, ter se tamkaj napil nemške omike, po katero naši avstrijski Nemci hodijo najrajši na Prusko, ker nemara čutijo, da je doma pri vsej svoji oholosti in ošabnosti vendar le nimajo. Drugič pa zna ta prosilec tudi par besedij slovenski, ako jih ni pozabil; toda vsekako znal jih je enkrat. To bi naj bil pesek v oči Slovencev. In grof Attems je okrevljal in danes izvemo, da je res prodril s svojim ljubljencem, Friderikom Zweiflerjem, rojenim Radgončanom, ki je bil dosedaj strokovni učitelj na sadjarski in vinarski šoli v Geisenheimu na Reni. O njem se več ne vé nego to, kar smo povedali, da je rojen pri Radgoni in živel na Pruskem. Strokovnjak ni nikakšen, manjka mu znanosti, kakor bi jih potreboval ravnatelj vinarske šole, ki bi naj stal nad svojimi učitelji različnih strok. Veliko upanja, da dobi ravnateljsko mesto na imenovani šoli, je imel tudi tukajšnji učitelj Anton Stiegler. V znanju stoji s Zweiflerjem na isti stopinji, če ga celo ne prekaša, a ni bil na Pruskem in ne zna nobene besede slovenski. Da bi se ne žalostil, ker mu je upanje po ravnateljstvu splavalo po vodi, imenoval ga je deželni odbor deželnim vinogradnim komisarjem. Gospod Stiegler je sicer pošten mož, a svoje službe ne bo mogel opravljati v splošno zadovoljnost, ker ne zna jezika večine štajerskih vinogradnikov, ker ne zna slovenski. Naših želj ne bo poznal, slovenski vinogradniki bodo pozabljeni, skrbelo se bo v prvi vrsti le za majhno številce nemških vinogradnikov. Najnovejša imenovanja so zopet dokaz, da nas Slovence v Gradcu prezirajo in zopet glasneje je postal naš klic: »Ločimo se od Gradca!«

(Presvetli cesar) je čč. gg. lazaristom v Studencih pri Mariboru iz zasebnega premoženja daroval 600 K. za notranjo popravo domače cerkve.

(Slov. društva odbor) s sedežem v Mariboru je v seji 30. januv. sklenil sklicati občni zbor v prostorih «Narodnega doma» v Mariboru hitro, ko bode slovesno otvorjen.

(Učiteljestvo slovenskega Štajarja) se vabi v zadnji številki »Popotnika«, da se pred prihodnjim zasedanjem deželnega zbora priredi velik shod slovensko-štajarskega učiteljstva v Celju, h kateremu povabi tudi vse slovenske deželne poslance. Na shodu se bode govorilo o stanovskih zahtevah učiteljstva.

(Ponos nemških Celjanov.) Ponos nemških Celjanov je njih državni poslanec dr. Pommer, kojega so si izposodili od Dunajčanov, ker doma v kljub vsej hvalisani nemški omiki niso našli vsaj nekoliko sposobnega moža, da bi si ga upali poslati v državni zbor. Dr. Pommer je minole dni v državnem zboru oslavil svoje ime, četudi

na jako dvomljiv način. Gospod Pommer je vprašal vlado, ali ji je znano žaljivo počenjanje českega župnika v nemških občinah Lipetz in Kostetz. Vse se je čudilo marljivosti gospoda Pommerja, ki je pogledal s svojimi skrbnimi očmi tudi na Lipetz in Kostetz. Todi začudenje se je kmalu izgubilo. Pri natančnejem preiskovanju se je namreč dokazalo, da občini Lipetz in Kostetz — sploh ni. Nemški Celjani, poslanca pa imate, poslanca, da mu ga ni kmalu para.

(Nova pošta.) Na Majšbergu se namestavajo potegovati za lastno pošto, katera bi imela zvezo s Ptujem in Rogatcem. Gotovo bodo tudi Rogačani veseli, ako se Majšberžanom posreči njih nakana.

(Castni občan.) Občinski odbor v Šentjanžu na drav. polju je v svoji seji dne 18. prosinca in občinski odbor Sv. Marjeta na drav. polju v seji 15. prosinca svojega veleč. g. župnika Janeza Nep. Simoniča imenoval častnim občanom k 50letnici mašništva in 25letnici tukajšnjega župnikovanja.

(Vzdramite se!) Občine Zdole pri Kozjem, Pilštanj, Drenčko reber i. dr. v kozjanskem okraju, vzdramite se in vložite prošnje na državnega poslanca gsp. Žičkarja za slovensko nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani in pa za dvojezične pečate na naših poštah. Le urno stopite na noge za drugimi zavednimi občinami!

(Kovači v Kozjem.) A. Wachtschitsch, Schmid, ta napis nosi kovačnica gorečega pristaša Kragorovega in nasprotnika slovenskega jezika. Ime narodnega kovača pa se glasi Fran Strnad. Slovenci kozjanski, h kateremu boste v delo nosili?

(Volitve v okrajni zastop) okolice Gradec se ravnokar vršijo. Vseposvodi zmaguje stranka barona Rokitsanskega. Nemška katoliška stranka na Štajarskem pač veliko premalo dela.

(Ta nemščina!) Nekateri Slovenci mislijo, da jim je mogoče le z nemščino kaj pametnega storiti. Toda tukaj jim pogosto spodleti. Tako nam pišejo, da je eden župan pri Sv. Ani v Slov. gor. pač hotel na vsak način pribiti svoje nemško znanje na živinski potni list. A zgodila se mu je nesreča. Zapisati bi moral rothgescheckt (rudeče lisast), a zapisal je rothgeschert (rudeče ostrizen).

(Doktorjem modroslovja) je bil dne 26. jan. v Gradcu promoviran gosp. Karol Ozvald, rodom Središčan. Čestitamo.

(Duhovske zadeve.) Dne 30. januar. je slavil naš lavantinski prošt, prelat msgr. Ignacij Orožen osemdesetletnico življenja. Še mnoga leta!

(Iz kozjanskega okraja.) Občina Drenskobrobo izvolila si je pretečeni petek, dne 27. januarja za župana Matija Amona in to že osmokrat in tudi tokrat enoglasno, kakor vsakokrat. Mož poštenjak zasluži tudi popolno zaupanje svojih soobčanov, ker je veren katoličan in izboren narodnjak. — Ne dolgo tega je bil pri Sv. Vidu na Planini izvoljen Vid Sakošek, v Gorjanah pri Pod-sredi posestnik Cerjak, vsi sami vrli in odločni možje. Tako je prav, omahljivcev ne potrebujemo.

(Grdo vedenje.) V neki slovenski gostilni v Kozjem so sedeli pred kratkim slovenski možje ter se mirno razgovarjali. Kar se prikrađe od nekod posilinemški mlečnež ter začne zabavljati slovenske može s «Heil und Sieg». Da bi naši možje ne vedeli, da nemškutarija vsakemu človeku zmede možgane in otemni pamet, posadili bi ga gotovo pod milo nebo. Toda pripeti se lahko, da naši možje pozabijo na slabe uplive posilinemškega mišljenja, in tedaj se bo zgodilo, kar se je sedaj opustilo.

(Gomilsko.) Sv. misijon se je obhajal na Gomilskem od 14. januarja do 22. jan., katerega se je prav veliko ljudi udeležilo. Vodili so ga č. g. lazaristi od Sv. Jožefa pri Celju: vlč. g. Ivan Macur, Anton Kovalik in Franc Kitak.

(Tihotapec.) Pri Sv. Emi je umrl pretekle dni Janez Gobec za vnetjem pluč.

Prehladil se je, ko je nosil hrvatske svinje čez Sotlo, da bi jih vtihotapil na Štajarsko.

(V mariborskem kn. šk. dijaškem semenišču) se priredi v četrtek, dne 2. svečana veselica s petjem, tamburanjem, citranjem in gledališčno igro «Večni kovač.»

(Iz Škal) se nam poroča: Pri nas smo imeli od 15—22 jan. sv. misijon, kojega sta vodila oo. jezuita Franc Doljak in Janez Verhovec iz Št. Andreja na Koroškem. Vsi so se ga udeležili, tako da imamo veselo upanje, da socijal-demokratski apostol Čobal ne bo našel več pri nas poslušalcev za svoje misijone.

(Redka slovesnost) se bode vršila prihodnjo nedeljo 5. febr. v Kozjem. Zjutraj pri prvem opravilu bode namreč zlata in dijamantna poroka. Zlato poroko bosta obhajala zakonska Franc in Ana Bračun po domače Bah na Veterniku v pričlo svojih 13 ali 14 otrok, dijamantno pa Franc in Ana Dobravec z Opečnika. V veliko veselje je ta dogodek za celo našo župnijo, kajti kaj tacega se zgodi le redkokedaj.

(Umrli) je v Ptujju vrli narodnjak, veletrežec Andrej Jurca. Blag mu spomin!

Iz drugih krajev.

(Bolgarska kneginja) Marija Luiza je v torek dne 31. jan. umrla. Pred kratkim je porodila kneginja hčerko, koja bodo krstili na ime Nadezda. K boleznim se je pridružila sedaj influenza in se končala s smrtjo. Kneginja je bila blaga žena in zelo jo je bolelo, ko je dal nje neznačajni mož sina Borisa vsprejeti v pravoslavno cerkev.

(Umetnostni svet.) Naučni minister je zopet imenoval za dobo petih let umetnostne svetovalce, ki imajo presojsati od vlade naročena umetna dela avstrijskih umetnikov ter ministerstvu svetovati v vseh zadevah domače umetnosti. Značilno za našega naučnega ministra je, da nobeden Jugoslovan ni poklican v ta svet.

(Katoliški gimnazij v Ljubljani.) Ljubljanski škof dr. Jeglič želi hitro uresničiti svojo željo o katoliškem gimnaziju. Pozval je že hrvatskega stavbarja Vancaša, da izdela načrte za poslopja. Gsp. Vancaš bo si ogledal v Ljubljani stavbeni prostor, potem pa bo šel na potovanje v druga mesta, da si ogleda enake stavbe.

(Umrli) je dne 27. jan. v Ljubljani preč. g. Andrej Čebašek, dekan ljubljanskega stolnega kapitlja. Bil je dober Slovenec, učen mož in goreč zagovornik katoliške stvari.

(Roka angelja varuha.) Na Reki se je dogodil pretekle dni redek slučaj. Majhna deklica se je igrala na oknu prvega nadstropja ter pri tem pala z okna na ulico. Na splošno iznenadenje se deklica ni najmanj poškodovala.

(V Bolgariji) je odstopilo dosedanje ministerstvo z Stoilovom na čelu. Sestava novega kabineta je poverjena Grekowi, kateri je svojo nalogo tudi že dovršil. Novo ministerstvo sestoji iz 4 pristašev Radoslava in iz 4 politikov, ki ne pripadajo nobeni stranki.

(Prosveta na Primorskem.) Tržaško namestništvo je naznanilo okrajnim šolskim svetom v Istri, tržaški okolici in v Goriški, da je l. 1898 od 395 nadomestnih rezervnikov bilo 284 večjih pisanja in čitanja. Od pozvanih 395 ni vedelo imena njegovega Vel. cesarja 31, imena cesarice 182; 311 ni znalo, kdo je bil nadvojvoda Albreht, 376, kdo je bil feldmaršal Radecky in 176 ni vedelo, h kateri državi pripada Istra.

(Ptica rešila vlak.) Zgodilo se je na železnični progi v državi Texas v Ameriki. Hudobna roka je položila čez progo velik kos železa, da bi prihajajoči vlak skočil s tira ter se razbil. Ko se je pomikal vlak s polno hitrostjo onemu mestu, kjer je ležal železni drog, prileti od nekod nasproti divja ptica, butne spredaj v strojevo svetilnico ter jo razbije. Vlak je bil prisiljen, da vozi v temi polagoma in pazljivo. Vsled tega je

zadel le z lahkoto ob drog, se ustavil ter ga dal odstraniti.

(Koristi zadrug.) V Bilinu na Češkem deluje že prav lepo še sicer mlada kmetijska zadruga s skladiščem. Prej so trgovci kmetom tamkaj dajali za ječmen do 8 goldinarjev za metrični stot. Zadruga pa je dobila za ječmen 9 gl. 10 kr. do 9 gl. 20 kr. za rž 9 gl. 25 kr., za pšenico 11 gold. Zadrugi upravni stroški so prav majhni, in tako dobiva zdaj kmet v zadrugi toliko za svoje zito, kakor nikoli poprej. Slovenski kmetje, ne mudite z zadrugami! Okrepimo se gospodarstveno!

(Tridesetletnico) slavi letos dopisnica. Pred tridesetimi leti se na pošti niso poznali dopisnic. Dne 26. januarija 1869. leta je dr. Emanuel Herman prvokrat pisal v nekem dunajskem listu, naj se uvedejo v poštnem prometu dopisnice. Čez pol leta se je ugodilo njegovi zahtevi.

(Nemško-nacijonalni agitator) je voditelj c. kr. učiteljskega v Celovcu, znani Knapitsch. S svojo soprogo hodi po shodih ter agitira za sulferajn. Lep ravnatelj.

(Človek in srna.) V Železni Kaplji na Koroškem je ustrelil gospod nekega delavca. Zato so gospoda zaprli na tri tedne. Ravno tem je kmet ustrelil — srno in za to dobil tudi — tri tedna zapora. To novino prinaša koroški list «Mir», katerega ob tej priliki svojim čitateljem toplo priporočamo.

Društvene zadeve.

(Kat. slov. polit. društvo na Teharjih) bode imelo svoj občni zbor v nedeljo dne 5. svečana t. l. ob polu 4 uri po poldne v gostilni gosp. Ignaca Cejhena na Teharjih z običajnim vspešdom, pri katerem se bode tudi za šaljivo zabavo skrbelo. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Kmečko bralno društvo v Jaremini) ima v nedeljo dne 5. februarja po večernicah v «Čitalnici» svoj letni občni zbor s sledečim vspešdom: Pozdrav. Poročila tajnika, blagajnika in knjižničarja. Volitev 2 pregledovalcev računov. Pobiranje udnine za l. 1899. Deklamacije, petje in šaljiv srečolov. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva odbor.

(Kmetško bralno društvo pri Sv. Lovrenu) nad Mariborom priredi v nedeljo dne 5. svečana t. l. veselico v prostorih g. Adama Autorja, z godbo, petjem in plesom. Začetek ob 6 uri zvečer. Rodoljube od blizo in daleč k prav obilnej udeležbi vabi odbor. Vstopnina za osebo 1 K.

(Št. Jurij ob juž. žel.) V nedeljo dne 5. febr. po večernicah ima naše «bralno in polit. društvo» svoj redni občni zbor z običajnim vspešdom pri A. Nendlu v Št. Juriju. Zvečer ob 7 bo koncert s prijaznim sodelovanjem celjskega godbenega kvarteta, dom. pevskega zbora in kvarteta. Po koncertu prosta zabava s plesom. Vstopnina h koncertu 1 k., kmetje 20 kr. K mnogoštevilni udeležbi vabi odbor.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Č. g. Matej Meznarič, kapelan v Trbovljah, 13 gl. kot zbirko jubilejnih darov. Č. g. Matija Eferl, kapelan pri Sv. Rupertu nad Laškim, 1 gl. Sl. Gornjesavinjska posojilnica v Mozirju 25 gl. Č. g. Vil. Venedig, župnik v Ormožu, 2 gl. 48 kr. kot darilo Mohorjanov. «Vandrovčki» pri veselem večeru v Mariboru nabrali 6 gl. 10 kr. Iskrena hvala vsem darovalcem. Živeli nasledniki!

(„Naša Straža.“) Ustanovniki: Čast. g. Vid Janžekovič, kaplan v Čadramljah, 10 k., Jernej Vurkelje, kaplan v Gornjem gradu, 10 k., Lavr. Herg, stolni dekan v Mariboru 40 k., Ignacij Orožen, stolni prošt v Mariboru, 50 k., Janko Vreže, katehet v Mariboru (z všteto udnino) 10 k., Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, 10 k., Franc Brglez v Ljutomeru 10 k., J. Weiksel v Ljutomeru 10 k., dr. F. Rosina, odvetnik in poslanec v Ljutomeru, 20 kr. Udje: Gg. Ant. Vraz pri Sv. Antonu

v Slov. gor., 2 k., Ivan Jodl, kaplan tam, 2 kr., Jožef Kolenc, tržan v Gornjemgradu, 1 k., Jakob Savinšek, organist v Gornjemgradu, 1 k., Jos. Ateneder, župnik na Polzeli, 2 k., Leop. Kunst, posestnik tam, 1 k., J. Kumar, kaplan v Konjicah, 2 k., J. Jančič, kaplan tam 2 kroni, Matija Eferl, kapelan pri Sv. Rupertu nad Laškim, 2 kroni, Lavrencij Petovar, poštarja sin v Ivankovcih, 1 k.

(Gospodarsko-bralnemu društvu v Kozjem) je daroval ondotni gsp. predsednik Jožef Erker mnogo lepih knjig vsakovrstnega berila. Bog daj še več posnemovalcev! Za dar izreka srčno zahvalo odbor.

(Sv. Jurij na Ščavnici.) V nedeljo dne 5. febr. bode imelo bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici svoje letno zborovanje s tamburanjem in petjem. Po zborovanju bode v gostilni g. Vaupotiča tombola v korist ubogih učencev.

(Novo društvo.) Pri Sv. Lenarti pri Veliki Nedelji se je 22. januarija osnovalo bralno društvo, kojega pravila so se poslala visokemu namestništvu v potrjenje.

(Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal.) Pri glavnem zborovanju bralnega društva na Cvenu 5 febr. ob dveh v šoli razpravljalo se bode tudi o kmetijskih zadrugah. Misel ni nova, samo sila je večja vsled slabega kmečkega stanja. G. Kač iz Žalca se bode potrudil k nam. V prosep!

Državni zbor.

Na Dunaju, 1. februarja.

Wolf in Girstmayer tepena.

Zopet smo imeli 2 prazni seji. V petek 27. januarija so, kakor v novem letu navadno, zahtevali levičarji, naj se vsa došla pisma prečitajo doslovno, — a o prošnjah naj se po imenih glasuje, se li ponatisnejo v stenografičnem zapisniku ali ne. To je trajalo do pol 3. popoldne. Tu pa začne govoriti o znanem § 14., ki že dalje časa vlada v Avstriji in se na njegovi podlagi izdajajo postave, socijalni demokrat Daszinsky. On dolži v prvi vrsti vlado grofa Thuna, da zbornica ne more redno opravljati svojega dela. Proti Daszinskemu povzdigne besedo Čeh dr. Kramar, ki je bil l. 1897. podpredsednik in dal iz zbornice pometati s pomočjo policajev več razgrajajočih poslancev. Motili so ga na vso moč sociji in nemški narodnjaki, da je komaj mogel razumljivo govoriti. Iz galerije pa mu je ploskal nek časnikar, žid Penizek. To pa je grozno razjarilo nemške narodnjake, ki so na ves glas klicali in kričali po zbornici, da mora žid odlaziti iz galerije. Ko se ta le ne vmakne, drvi jo na galerijo poslanci Wolf, Hochenburger in Girstmayer ter hočejo s silo spraviti žida iz hiše. Drugi časnikarji branijo Penizeka. Penizeku na pomoč prihitijo nekateri česki poslanci, ki so vrgli Wolfa iz galerije. Pravijo, da sta v tej praski Wolf in Girstmayer bila močno tepena. Med groznim truščem, ki je vladal po zbornici ob tem tepežu na galeriji, pobrišejo iz zbornice vsi ministri; predsednik dr. Fuchs pa sklone sejo. Ko bi bil Penizek ploskal kakovemu liberalnemu poslancu, tedaj bi gotovo ne bila Wolf in Girstmayerjev Francij ugovarjala. Vsaj se je že mnogokrat pripetilo, da so iz galerije dol glasno odbravali poslušalci govore liberalnih poslancev in nihče izmed njih ni temu ugovarjal. A Bog ne daj, da bi to smeli storiti poslušalci nasproti slovenskim govornikom! Res, sramota za poslance, da kakor poulični pobalini popadajo ljudi, ki njim niso ljubi. Zato je začetkom seje 31. januarija predsednik dr. Fuchs dal ukor Penizeku, da se je s svojim obnašanjem drznil vmešavati se v obravnave zbornice. Ob enem pa je posvaril tudi one poslance, ki so segali v pravice predsednika, ki je edini poklican, za mir skrbeti v zbornici. Pričakuje, da se kaj takega več ne ponavlja. Nato so čitali zapisnikarji razne

predloge in interpelacije ter se je začelo glasovanje po imenih o neki peticiji.

§ 14.

Toda 100 peticij je ostalo še nerešenih in o vseh se zahteva glasovanje po imenih. Ob pol 3. uri se pretrga to prazno glasovanje in besedo je imel mogočni, rudečo bradati dr. Gros. Ta naznanja, da dokler se jezikovne naredbe ne odpravijo, bodo liberalci zadrževali vsako delovanje v zbornici. Dobro mu je zasolil dr. Kramar, rekoč:

«Zakaj dolžite vlado in Čehe, da ne morete delati v državni zbornici? Ali vas združuje morebiti to, ker zahtevamo mi narodno ravnopravnost? Dokler se pa ta ravnopravnost med avstrijskimi narodi ne doseže, ne bo tukaj v tej zbornici nikdar mirnega delovanja. Dr. Gros trdi, da se je po liberalnih Nemcih nekaj sklenil § 14., da morejo vladati vestni ministri. Kdo so ti vestni ministri? Kaj ne, tisti, ki bi bili vzeti izmed liberalnih Nemcev! Zakaj niste sploh v vseh svojih postavah izjavili, da veljajo le tako dolgo, dokler so Vaši ministri na krmilu».

Nemštvo so potem branili še nekateri drugi prusaki. Glasovati pa predsednik ni pustil o zahtevi, da bi se razpravljalo o odstranitvi § 14. Slednjič predlaga predsednik, naj se zvečer ob 7. obhaja še jedna seja, v kateri se ima obravnavati o sklepu gospodske zbornice zastran zboljšanja plač za državne službenike. Kakor smo onokrat poročali, tako se je tudi s to postavo v gospodski zbornici zgodilo. Z večino 3 glasov je poslanska zbornica pred nekaterimi tedni sklenila, da se ima zboljšanje plač pričeti s 1. januarjem 1899. Vlada je priporočala, naj se ne postavi v zakon nobeden obrok, kedaj se začne to zboljševanje, temveč naj se reče: kedaj se postava objavi, takrat se zboljšajo tudi plače. V gospodski zbornici so levičarji zahtevali, naj se vsaj s 1. aprilom 1899 začne to zboljševanje. Po želji finančnega ministra se je pa sklenilo, da obvelja vladna želja. Minister namreč sodi, da mora poprej vedeti, kje dobi 4 milijone goldinarjev vsako leto za to zboljšanje — potem zamore predložiti postavo še le cesarju v potrdilo. Dokler pa tega denerja nima, je tudi prazno določevati obrok, s katerim se naj prične to zboljševanje.

Pri obravnavi zastran današnje večerne seje je nastal zopet strašen hrup v zbornici. Schönerer in Wolf so kričali kakor divjaki, potem pa pred glasovanjem z liberalci in narodnjaki zbežali iz zbornice. Na eni strani se ne upajo upirati tej novi postavi — na drugi pa so proti temu, da bi se sploh kaj obravnavalo v zbornici, dokler nimajo oni najvišje komande. In prav so storili, da so jo pobrisali. Da bi jih le več v zbornico ne bilo, potem bi se dalo mirno zborovati.

Cerkvene zadeve.

Brezverna šola.

Veliko upanje so stavili svobodomiselni Francozi na novo šolsko postavo od leta 1882, s katero se je uvedla prisilna šolska dolžnost, se vsestranski razširil poučni načrt ter se odpravilo poučevanje v krščanskem nauku. Toda upanje jih je varalo, se jim ni izpolnilo. Na Francoskem se je z novo šolsko postavo začela razuzdanost, pohotnost in nenravnost tako razširjati, da vsi resni Francozi s strahom govorijo o bodočnosti svojega naroda in svoje domovine. Naj govorimo v številkah. Veliko je število mladine, ki se mora zagovarjati pred sodnikom zaradi majhnih prestopkov. Do leta 1894 je število takih mladoletnih možkih zatožencev dospelo do števila 28.701, a število mladoletnih ženskih zatoženk do 3616. Vendar tudi število onih mladoletnih Francozov, ki se morajo zagovarjati pred sodnikom zaradi hudodelstev in večjih prestopkov, nikakor ni majhno.